

روزنامه صبح ایران

منطقه در آستانه جنگ جدیدی است؟

بی‌بی و اردوغان در نقطه انفجار

صفحه ۷

سازمان ملل سکوی مانور دیپلماسی ایرانی

نمایش عقلانیت و اقتدار

عمومی سازمان ملل خواهد بود. در حقیقت پزشکیان به سازمان ملل می‌رود تا از جایگاه مجمع عمومی، شاهد مانور هوشمندانه دیپلماسی برای اثرگذاری در معادلات و محاسبات جهانی و نمایش عقلانیت و اقتدار، باشیم. قابل توجه است این سفر در ادامه دیپلماسی فعال ایران در عرصه جهانی و در تداوم سفرهای رؤسای جمهوری اسلامی ایران از دولت شهید رجایی تاکنون است. این سفر، معمولاً نشست سران کشورهای عضو سازمان ملل در هفته سوم ماه سپتامبر هر سال میلادی آن هفته آغاز می‌شود، تا در مهم‌ترین و بزرگ‌ترین رویداد سیاسی جهان، نام ایران به‌عنوان یکی از کهن‌ترین کشورهای جهان در قله دیپلماسی جهان طنین‌انداز شود و مانور قدرت، عقلانیت، صلح‌طلبی و منطق عزتمندانه ایرانیان در مسائل مهم جهانی در ویتترین سازمان ملل در سطح جهانی مطرح شود.

شرح در صفحه ۲

خشنی کردن تاثیران مکانیسم ماشه ممکن است چرخش حکمرانی اقتصادی به سمت بخش خصوصی صفحه ۵	۸۱۵ میلیارد دلار ثروت نفتی در خطر نابودی است ناترازی گاز مانع بزرگ تولید نفت ایران صفحه ۴	هزینه نگهداری نوزاد تا دو سالگی سرسام‌آور است مشوق‌ها برای فرزندآوری جذاب نیست صفحه ۳
--	---	---

به‌قلم: محسن پاک آیین

گفتمان سازی " نامیده اند چرا که در این دوره، کشورهای جهان با خلق گفتمان های جدید سعی در هدایت افکار عمومی برای تامین منافع خود دارند. یکی از اقدامات و ابتکارهای آیت الله خامنه ای در دوره جنگ تحمیلی نیز طرح «دیدگاه صلح عادلانه» که قابلیت تبدیل به یک گفتمان جهانی را دارد.

ادامه در صفحه ۲

به‌قلم: فردین علیخواه

با ماهیت وجودی آن در تضاد و تعارض است.

دوم: معمولاً یکی از ویژگی‌های حیات دانشجویی در بیشتر کشورهای جهان، «یادفرهنگ» بودن سبک زندگی آنان است. منظور از یادفرهنگ، پیروی‌نکردن، مخالفت و نزاع بافرهنگ مرسوم، غالب و جریان اصلی است. دانشجویان در مقایسه با جریانات فرهنگی غالب بر جامعه، همواره مسیر و پنجرهٔ متفاوتی می‌شایند و معمولاً از موضعی انتقادی با قالب‌ها و کلیشه‌های فرهنگی مواجه می‌شوند. در زمینه بحث اصلی این جُستار، از طرف دانشجویان مقاومتی در مقابل استانداردهای جامعه در خصوص زیبایی دیده نمی‌شود و یا حداقل ضعیف دیده می‌شود. طرح مسیریهای فرهنگی جایگزین در فرهنگ دانشجویی رو به ضعف نهاده است و به نظر می‌رسد، تأکید می‌کنم که به نظر می‌رسد، آنان نیز با تجویزهای جامعه همنوا و همگام شده‌اند.

امیدوارم از این متن برداشتی نشود که به‌هیچ‌وجه مراد من نیست. فداکردن تمامی لذت‌های زندگی برای کسب دانش، تحقیر «خوش‌پوشی»، «اراستگی» و حتی «به‌هنگام‌زیستن» اصلاً مدنظر من نیست. آنچه می‌خواهم بر آن اصرار کنم مواجهه انتقادی با حیات فرهنگی بیرون از دانشگاه، به‌ویژه با آنچه است که «سرامدان زیبایی» که اغلب‌شان ساخته و پرداختهٔ رسانه‌هایندتجویز می‌کنند.

سخن پایانی آنکه، وضعی که توصیف شد خود، دلایل و ریشه‌هایی دارد که صرفاً برای نمونه می‌توان به اعمال سیاست‌های فرهنگی یک‌طرفه، واقع گریزانه، غیرتعاملی، غیرمشارکتی، اجبارگونه، و به‌دوراز شرایط زمانه در دانشگاه‌های کشور اشاره کرد. آنچه توصیف شد معلول است و اساساً قابل سرزنش نیست.

در قرن بیستم رخ داد آن بود که رسانه‌های جمعی‌ای که دارای نفوذی جهانی بودند به‌تدریج معیارهای محدود به سرزمین خاصی را جهانی جلوه دادند. توضیح بیشتر آنکه، معیارهای زیبایی غالباً از کشورهای توسعه‌یافته اروپا و امریکای شمالی به سمت سایر نقاط جهان سرازیر شد، هر چند دراین‌خصوص گاهی شاهد بدهبستان فرهنگ‌ها هم بودیم، به این معنا که در حوزه مد یا میکاپ، معیارها و صفاتی از کشورهای درحال توسعه به سمت کشورهای نوع نخست جریان یافت. باین‌وجود شکل غالب، گسترش معیار «زیبایی» از کشورهای پیشرفته اروپایی و امریکا به سایر نقاط جهان بوده است. خلاصه آنکه، باید تأکید کرد که معیارهای زیبایی جهانی نیست و اگر جهانی می‌شود باید این احتمال و فرض قوی را داشت که ردیای کمپانی‌های رسانه‌ای و شرکت‌های تولید لوازم آرایشی در میان باشد. احساس می‌کنم که دارم از بحث اصلی دور می‌شوم، به بحث اصلی برگردم.

اول: دانشگاه، نامش روی خودش است و نام، بیانگر مهم‌ترین ویژگی و کارکرد آن است. اگر ارزشی در دانشگاه قرار است زمینه‌ساز ایجاد سلسله‌مراتب باشد دانش است. در واقع اگر قرار است رقابتی وجود داشته باشد باید برای کسب دانش بیشتر و درخشیدن فرد در این عرصه باشد. هم اکنون اما این‌طور نیست، در سطریهای قبل به دانشگاه صنعتی شریف اشاره کردم. چند سال قبل پژوهشی منتشر شده دربارۀ سبک زندگی دانشجویی در بین دانشجویان آن دانشگاه داشتم. جالب بود که در بین دانشجویان، رقابتی چشمگیر نسبت به داشتن ماشین، آن هم مدل خوب و به روزش وجود داشت. این ویژگی در کشورهای توسعه‌یافته به‌ندرت دیده می‌شود. منظوم آن است که ارزش‌هایی در دانشگاه‌ها در حال گسترش است که

بالاخر و پس از تغییرات اساسی چهره و سبک پوشششان نسبت به ترم‌های آغازین، می‌آیند و این‌چنین درخواستی را مطرح می‌کنند. مهم‌ترین دلیل نیز همانی است که والدین به آن اشاره کرده‌اند. هر چقدر از سال‌های دور به‌سوی اکنون می‌آییم چنین وسواس و حساسیتی افزایش می‌یابد به‌گونه‌ای که هم اکنون چنین دغدغه‌ای به یکسان، هم در بین پسران و هم در بین دختران دانشجو دیده می‌شود. در برخی جوامع، زیبایی شکلی از سرمایه تلقی می‌شود، سرمایه‌ای که به شکل بالقوه می‌تواند برای فرد منزلت اجتماعی در پی داشته باشد. به همین دلیل، زیبایی، همچون سایر سرمایه‌ها، می‌تواند زمینه و معیار قشربندی اجتماعی شود و در بین افراد سلسله‌مراتب ایجاد نماید. زیبایی، وقتی تبدیل به ارزشی اجتماعی می‌شود می‌تواند افراد را به فقیر، کمتر برخوردار و ثروتمند تقسیم کند به‌گونه‌ای که بعضی‌ها نازند، بعضی‌ها کم دارند و بعضی‌ها هم از نظر برخورداری از آن غنی‌اند. زیبایی، زمینه‌ساز نابرابری اجتماعی در جامعه جدید است. با این اوصاف، اگر تفکر و مواجهه انتقادی وجود نداشته باشد زیبایی به شکل بالقوه می‌تواند زمینهٔ کنار گذاشته‌شدن افراد، طرد اجتماعی و «جداسازی غریرسمی» را ایجاد کند. آنچه می‌گویم در مقام توصیف بوده و به معنای تأیید یا تجویز نیست که بی‌شک نویسنده این متن با آیرتایید ناشی از زیبایی میانه‌ای ندارد.

نکته‌ای که از خواننده فرهیخته متن باید به آن توجه داشته باشن این است که «زیبایی» را غالباً باید داخل گیومه نهاد. زیبایی، مفهومی نسبی و برساختی اجتماعی است. زیبایی در های گسترده، بی‌اعتمادی عمومی را نسبت به نظام مالیاتی لروماً با زیبایی در اروپا یکسان نیست. زیبایی در ترکیه لروماً با زیبایی در آرتانتین یکی نیست؛ ولی اتفاقی که به‌ویژه

برای آنکه به مسئله اصلی این نوشته بپردازم ابتدا مقدمه‌ای کوتاه بیان می‌کنم. گاهی فرصتی پیش می‌آید تا با والدینی که فرزندی دانشجو دارند در خصوص تغییرات فرزندشان پس از ورود به دانشگاه گفتگو کنم.

معمولاً این سؤال را مطرح می‌کنم که فرزندشان پس از ورود به دانشگاه کم‌وبیش دچار چه تغییراتی می‌شود که به چشم آمده و ملموس است. قابل تأمل آنکه، «خودرشت‌پنداری» و تلاش پیگیرانه برای «زیبا شدن» یکی از پاسخ‌هایی بوده است که در یکی دو سال اخیر فراوان شنیده‌ام.

منظور والدین چیست؟ اینکه دانشجو پس از ورود به دانشگاه مدام خودش را از نظر «خوش‌تیپ» «خوش‌قیافه»، «زیبا»، «جذاب»، «شد روز» و «Snatched» بودن (داشتن استایل فوق‌العاده و خفن) یا دیگران مقایسه می‌کند. برخی از والدین از پیامدهای نگران‌کننده حاصل از این نوع مقایسه‌ها می‌گویند که انزوای اجتماعی، حبس‌کردن خود در خانه، کاهش شدید اعتمادبه‌نفس، سرزنش والدین خود به دلیل میراث زشتی، و در مواردی، بروز رفتارهای ضداجتماعی از آن جمله است. در یکی از نمونه‌ها، دانشجویی از دانشگاه صنعتی شریف این‌گونه بود و «خودرشت پنداری» او در مواجهه با هم‌کلاسی‌هایش، نگرانی زیادی در والدین ایجاد کرده بود. به‌عنوان کسی که سال‌هاست در دانشگاه‌ها تدریس می‌کنم از نزدیک شاهد افزایش آهسته‌آهستهٔ وسواس نسبت ظاهر بودام، بگذارید مثالی بزنم. اگر در ترم‌های آغازین ورود دانشجویان درسی با آنان داشته باشم معمولاً در پایان ترم عکسی به یادگار می‌گیریم و آن را به دیوار اتاق نصب می‌کنم. چندین و چند بار پیش‌آمده است که دانشجویی آمده، بادقت به‌عکس خود نگاه کرده و درخواست کرده تا عکس را بردارم. برخی از آنان در سال‌های

یادداشت

جایگاه مالیات در پایداری اقتصادی

با وجود پیچیدگی های فنی مقوله مالیات، اثرات مثبت آن بر اقتصاد چنان آشکار و اظهار من الشمس است که نیازی به استدلال و توجیه و برهان ندارد. بر همین پیوست کارشناسان اقتصادی با تبیین انواع مالیات نظیر مالیات بر درآمد املک، مالیات بر درآمد کشاورزی، مالیات بر درآمد حقوق، مالیات بر درآمد مشاغل، مالیات بر درآمد اشخاص حقوقی، مالیات بر درآمد اتفاقی ، مالیات بر ارث ، مالیات بر سرمایه و ... راه را برای کنترل اقتصاد، نقدینگی، درآمد پایدار و در نهایت توسعه اقتصادی هموار ساخته‌اند.

با این حال مردم در اکثر کشورهای دنیا رغبتی برای پرداخت مالیات ندارندو فرار مالیاتی در همه کشورهاوبین اکثر صاحبان مشاغل دیده‌می‌شود.

این عدم استقبال می‌تواند ریشه‌های اقتصادی، اجتماعی، و حتی روانی داشته باشد. از منظر اقتصادی، مالیات اغلب به عنوان باری بر دوش درآمد و دارایی افراد تلقی می‌شود که قدرت

اخبار

پزشکیان بیش از عزیمت به نیویورک:

مجمع عمومی سازمان ملل فرصت خوبی برای بیان مواضع است

رئیس‌جمهور گفت: مجمع عمومی سازمان ملل فرصت بسیار خوب و استثنایی است تا سخنان مقامات و روسای جمهور کشورها را بشنویم و مواضع خودمان را نیز ارائه کنیم.

به گزارش ایرنا، (مسعود پزشکیان) صبح امروز سه‌شنبه اول مهرماه ۱۴۰۴ پیش از عزیمت به نیویورک به منظور شرکت و سخنرانی در هشتادمین نشست مجمع عمومی سازمان ملل متحد، گفت: شرکت در نشست مجمع عمومی سازمان ملل متحد، فرصتی خوب و استثنایی برای بیان مواضع و دیدگاه‌های جمهوری اسلامی ایران است چرا که نمایندگان و مقامات تمام کشورهای جهان در آن حضور دارند. وی با اشاره به شعار نشست هشتادم مجمع عمومی سازمان ملل متحد «همگرایی و پیشرفت برای همه»، افزود: قدرت‌های این جهان، یک‌جانبه‌گرایی و تمامیت خواهی را در پیش گرفته‌اند و کشورهایی که قدرت دارند از ابزارهای خود به صورت کاملاً بی‌رحمانه و وحشیانه برای از میان بردن هم‌نوعان و انسان‌ها استفاده می‌کنند. رئیس‌جمهور اظهار کرد: به عنوان یک انسان که اشرف مخلوقات است، فارغ از اینکه چه دین و مذهبی دارد، دیدن کشته شدن کودکان غزه از بی‌غلیبی و بی‌درمانی و بمباران این منطقه از سوی اسرائیل غیرقابل تصور است. این در حالی است که این رژیم مورد حمایت کشورهای به ظاهر متمدن، قدرتمند و مدعی دموکراسی و حقوق بشر نیز قرار دارد.

پزشکیان با بیان اینکه آنها شعارهایی با عنوان همگرایی می‌دهند، اما همگرایی مد نظرشان بدین معناست که همه باید کشته شوند تا آنچه آنها می‌خواهند محقق شود، گفت: اما همگرایی واقعی بدین معناست که هر کس در هر قومیت، سلیقه و نژادی که هست حق زندگی دارد، به شرط آنکه به حقوق سایر انسان‌ها احترام بگذارد. وی بیان کرد: در این سفر تلاش می‌کنیم مواضع خود را براساس باور و اعتقاد خود که صلح، امنیت، عدالت و انسانیت است، اعلام کنیم. همچنین با برخی از سران کشورهای مختلف، ایرانیان و همچنین کارشناسان دیدار و گفت‌وگو خواهیم کرد.

با کسی که می‌خواهد قلدری کند نمی‌شود گفت‌وگو کرد

رئیس‌جمهور در بخش دیگری از سخنان خود تأکید کرد: باور و اعتقاد من این است که تفاوت ندارد، حق در چه لباس و قیافه‌ای است، اگر دنبال حق و عدالت و راستی و درستی باشیم، دعوی‌ای وجود ندارد. تنها ممکن است در این روند نتوانیم یکدیگر را بفهمیم، باید با در کنار هم بودن و گفت‌وگو یکدیگر را بفهمیم. با کسی که می‌خواهد زور بگوید، قلدری کند، تخریب و شیطنت کند، نمی‌توان گفت‌وگو کرد. پزشکیان گفت: فرصت این را داریم که در مجمع عمومی سازمان ملل از مواضع خود بگوییم، گفتگو کنیم و در چهارچوب حق و عدالت و تمامیت ارضی همه کشورها و حق زندگی برای همه انسانها همگرا شویم. اینطور نیست که فقط اسرائیل حق امنیت داشته باشد بلکه باید این فرصت برای همه مردم جهان فراهم شود و امیدواریم خداوند کمک کند که واقعیت‌ها و باورهای خود را با صدای رسا بیان کنیم.